

τὸν Ἰωάννη-Ἀνδρέα Τρωῖλο, τὸν ποιητὴ τοῦ Ῥοδολίνου», *Θησαυρίσματα* 2 (1963), σ. 76-77.

247

1639. Διαθήκη. Σαντορίνη.

Ἀ. Κατσουρός, «Διαθήκη Γουλιέλμου ντὰ Κορόνια», στὸν τόμο *Σαντορίνη*, Ἀθήνα 1971, σ. 137-138.

247α

1639-1810. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά και πατριαρχικά έγγραφα. Ι. Μ. Αγ. Νικολάου Καρυάς (Αρκαδία)

Τ. Γριτσόπουλος, «Μονὴ Ἀγίου Νικολάου Καρυᾶς Κυνουρίας», *Μνημοσύνη* 2 (1968-1969), σ. 334-336 αρ. 1-6, σ. 340 αρ. 9.

248

1641-1649. Προικοσύμφωνα. Κύπρος.

Κ. Μέρτζιος, «Τὸ Γ' τεύχος τοῦ Μικροῦ Ἑλληνομνήμονος. Δύο προικοσύμφωνα ἐκ Κύπρου ἐλληνιστὶ τῶν ἐτῶν 1641-1649», *Ἡπειρωτικὴ Ἑστία* 19/219-220 (1970), σ. 409-410.

249

1641-1775. Νοταριακές πράξεις. Νάξος.

Ἀ. Κατσουρός, «Οἱ Τοῦρκοι τῆς Νάξου», *ΕΕΚΜ* 9 (1971-1973), σ. 163-176, αρ. 1-13.

250

1642. Μίσθωση (ιδιωτικό δικαιοπρακτικό έγγραφο). Πάτμος.

Π. Μιχαηλάρης, «Ἅγιος Ἰωάννης (Κολόνα): Μετόχι τῆς μονῆς τῆς Πάτμου στὴ Σάμο (16^{ος}-19^{ος} αἰ.)», στὸν τόμο *Ἡ Σάμος ἀπὸ τα βυζαντινά χρόνια μέχρι καὶ σήμερα*, τ. Α', Ἀθήνα 1998, σ. 192-193.

251

1642-1911. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Καστρί, Παραμυθιά, Σαγιάδα, Σούβλασι (Ἡπειρος).

Γ. Σάρρας, *Ιστορικά, λαογραφικά περιοχῆς Ἡγουμενίτσας 1500-*

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

1950, Ἀθήνα 1985, σ. 97-102 αρ. 1-7, σ. 103 αρ. 9, σ. 198-211, σ. 320-325.

252

1643-1644. Νοταριακές πράξεις. Χάνδακας.

A. Vincent, «Ο ποιητής τοῦ Φορτουνάτου. Ἀνέκδοτα ἔγγραφα γιὰ τὸν Μάρκο Ἀντώνιο Φώσκολο», *Θησαυρίσματα* 4 (1967), σ. 61-62 αρ. 1, σ. 63-65 αρ. 3.

253

1643-1816. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά ἔγγραφα, δικαστική ἀπόφαση ἐκκλησιαστικοῦ κριτηρίου. Σίτσοβα (Μεσσηνία), Μονεμβασία (Λακωνία).

A. Καλαμαράς, *Αλαγονία και Αλαγόνοι*, τ. Α', Ἀθήνα 2001, σ. 219 αρ. 1, σ. 220-221 αρ. 3-6, σ. 233-234, 283.

ΔΙΑΖΥΓΙΟ ΛΟΓΩ ΑΝΗΛΙΚΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΣΥΓΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ ΣΥΖΥΓΟΥ, ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΝΕΑΡΑΣ ΤΟΥ ΑΛΕΞΙΟΥ ΚΟΜΝΗΝΟΥ ΠΕΡΙ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΕΩΣ ΓΑΜΟΥ ΑΝΗΒΟΥ (ΚΕΦ. ΡΜΟ)

1732, 18 Δεκεμβρίου

«Ο Νικηφόρος ἐλέω Θεοῦ Μητροπολίτης Μονεμβασίας.
Ἡ μετριότης ἡμῶν διὰ τὸν παρόντος διαζυγίτικόν γράμματός ἐξέλον ποιεῖ ὡς ἂν πα-
ραστάς ἐμπροσθεν τῆς ἡμῶν μετριότητος ο Νικολάκη υἱὸς τῶν Παναγιώτη Παπάκαλὸν
καὶ προβαλλόντας μετὰ πολὺς δεινοπαθείας ὅτι καθὼτ καιρὸν ἐπ'ἀνδρευσαν αὐτόν υπήρχεν
ἀνήβον, ἀνήλυκον δηλαδὴ. Ὅθεν ἡμεῖς οὐ πιστεύσαντες ἐξετάσαμεν ἀκριβῶς δι' ἐπιτιμίου.
Καὶ μάρτυρες παραστάντες, ὅτε κυρ ... ἐμαρτύρησαν τὴν ἀπασαν ἀλήθειαν. Πῶς ἀνήβον
ὄν τὸ παιδί ἦτον χωρὶς ηλικίαν νόμιμον, καὶ δυναστικῶς αὐτὸ ἐπ'ἀνδρευσαν. Οὐ μὴν ἀλλὰ
καὶ συγγενεῖς ὄντες μετὰ τῆς συζύγου αὐτοῦ τότε Δεσποίνως θυγάτηρ ὄν του Γιαννάκη
Κόκορα ἐκ του χωρίου Σίτζοβα, ἐπεὶπερ θεῖος καὶ ἀνεψιὸς ἔλαβον μητέρα καὶ θηγατέρα.
Ὅν τὸ ὁποῖον υπάρχει πάντῃ ἀπάδον καὶ παράνομον. Διὸ καὶ ἡμεῖς κατὰ τὴν νεαράν του
Βασιλέως Ἀλεξίου του Κομνηνοῦ κεφαλαίῳ ρμοῦ ἀπαγορεύουσιν ἀνήβου γάμον καὶ κατὰ
τὴν προσταγὴν του πατριάρχου κυρ Νικολάου κεφαλαίῳ ρς ὡς φησὶν δια τὸ μὴ εἶναι
νόμιμος ἢ μνηστεία ἢ τὸ στέφανον, ἢ τὸ ἀνήβον τὸν τοιοῦτο χωρίζεσθω. Ἐπεὶ τοίνυν καὶ
ἡ παρ' ἡμῶν μετριότης θεωροῦσα τὸ ἀνήβον του συνοικεσίου, ὡς θεσπίζουσι οἱ νόμοι,
πλὴν των δεκατεσσάρων χρόνων ὁ ἀνὴρ καὶ δωδεκαετίας ἡ γυνή, ἔπειτα βλέπουσα καὶ τὸ
παράνομον τῆς συγγενείας εἰς τὸ παντελές, οὐκ ἠθελήσαμεν αὐτὸ στέρεξαι οὐδόλως δια τὴν
ψυχικὴν αὐτῶν σωτηρίαν. Τούτου χάριν, γράφομεν καὶ αποφαινόμεθα, ἵνα τῆς συνοικέσεως
καὶ συζύξεως οὕτως διαλυθείσης ἀνεμποδίστως δι' ἣν προσεβλήσασθω αἰτίαν ἔχωμεν τὸν
ρηθέντα Νικολάκη ἀπὸ τῆς Δεσποίνως διακεχωρισμένον καὶ διαζευγμένον. Καὶ ἔχει ἀδειαν
ὁ Νικολάκης λαβεῖν ἐτέραν γυναῖκα ἣν ἀν βούλεται κατὰ τοὺς νόμους καὶ στεφανωθῆναι
ἐκείνη ἐκκλησιαστικῶς μηδενὸς ἐναντιουμένου, ὅθεν εἰς ἐνδῆξιν ἐδόθη τὸ παρὸν ἡμέτερον
γράμμα, ἥτοι διαζύγιον καὶ κατεστρώθη ἐν τῷδε τῷ παρόντι κῶνδικι ...».

